

[Poul Møller.]

højtærede statsminister på de provokationer, han fremførte her i aften.

Spørgsmålet, om regeringen skal takkes, fordi den erstatter skatterne med bunden opsparing, taler det ærede medlem hr. Hans Rasmussen om. Enhver kan jo fremsætte den tak, enhver har lyst til, men vi føler ingen grund til at takke den høje regering, fordi den fremsatte sit forslag om at tage de penge ind, som den giver i skattelettelser, i bunden opsparing. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ved jo udmærket godt, at dette er hensigten, bortset fra de korrektioner, der foregår, således at man tager lidt mere fra dem, der slet ikke får nogen skattelettelse, og lader være med at tage fra nogle af dem, der formodes at være det ærede medlems vælgere, og som skal have skattelettelse, men ingen bunden opsparing.

Det er altså en ændret byrdefordeling i forhold til det forlig, vi enedes om i fjor. Hvis det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gerne vil bryde et forlig og gerne vil lave om på noget, så må han selv om det, men det bliver svært for ham — ligegyldigt hvordan det går i fremtiden — at få andre i tale ved forligsforhandlinger.

Når vi ikke vil takke regeringen, er det også — som jeg nævnte det i formiddags — fordi dette forslag om en bunden opsparing fuldstændig tilsidesætter de fordele, der skulle være ved den skatteomlægning, som var indeholdt i omsforliget i fjor. Hvor er felttoget mod sambeskatningen henne, når man indfører denne bundne opsparing? Hvor er det, som det ærede medlem fru Lis Groes har talt om, nemlig at nu skulle vi nå til et virkeligt indgreb over for sambeskatningen? Hvor er det henne, når man samtidig siger: I får skattelettelse, men vi tager pengene fra jer igen på samme måde som et lån? Et lån, bliver der sagt, I kommer til at betale engang, når det skal betales tilbage til jer. Ja, naturligvis. For staten kan kun betale lån tilbage ved at kræve nye skatter op for at betale lån tilbage. (Afbrydelse af justitsministeren [Hans Hækkerup]). Staten skal altid spare, selv om det ikke er gået op for den højtærede justitsminister.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte også om bunden opsparing som noget, vi skulle takke for. Jeg har nævnt, hvad det betyder for sambeskatningen, at nu ud-

skyder man dette problems løsning yderligere. Et flertal her i salen vil måske tage ansvaret for, at der ikke sker noget i år på sambeskatningens område, men så må flertallet også tage hele dette ansvar.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen må heller ikke glemme, at vi mener faktisk, at en omlægning af beskatningen fra indkomst, fra arbejde, til forbrug i den nuværende økonomiske situation er valutabesparende og produktionsfremkaldende, fordi det fremmer arbejdslysten i vort land, fordi det fremkalder en arbejdsreserve og udnytter en arbejdskapacitet, som vi ikke kan få udnyttet, hvis vi ikke sætter proportionalsskattegrænsen i vejret, den proportionalsskattegrænse, som vi var enige om i fjor at sætte i vejret fra 18.000 til 22.000 kr., denne forhøjelse af proportionalsskattegrænsen, som regeringspartierne nu vil sløjfe. Vi har altså ingen tak at give herfor.

Den højtærede finansminister var i dag nået frem til den konklusion, at indkomstskatten ville blive noget større, end man tidligere havde regnet med. Vi, som har siddet i tinget i nogle år; ved, at det går fuldstændig, som det plejer at gå. Der kommer et finanslovsforslag, som siger, at indkomstskatten kan ikke ventes at stige, og man hævder, at det er et meget realistisk budget. Vi fik at vide i efteråret, at denne gang stod vi over for et realistisk budget. På det grundlag havde man også skønnet indtægterne. Nu er man kommet frem til omkring den 1. marts, og så må finansministeren give sig lidt og erkende, at indkomstskatten nok bliver noget større. Sidste år havde vi det held, at vi ikke skulle fastsætte den endelige udskrivning før omsforliget, før vi var kommet et godt stykke ind i skatteåret, og da viste det sig ved en ekstra beregning, at indkomstskatterne blev meget større. Jeg kan trøste den højtærede finansminister med — eller skulle han ikke være finansminister, når vi når til april, kan jeg trøste den pågældende finansminister med — at indkomstskatten skal også nok blive noget større end det, som den højtærede finansminister er inde på i dag.

Det skal ikke komme til at fejle, at staten ud over bunden opsparing får en forhøjelse af indkomstskatten i det kommende år på 1 milliard kr., måske endda